

Karne

Karne er gud for krig, ambition og udfordring. Han er gud for soldater, stridsmænd og folk med ambitioner om at opnå noget større i livet.

Når der udbryder konflikt, glæder det ham, og han ser gerne en konflikt løses med vold og fysisk styrke. Dog ikke nødvendigvis til døden. Han værdsætter ære, styrke og udholdenhed hos sine tilbedere, og hans tilbedere dør hellere med sværdet i hånd, end med bøjet nakke. Karne er også gud for loyalitet, og værdsætter derfor også loyalitet i sine tilbedere, lige som han er loyal over for dem. Han gør meget for at beskytte sine tro krigere, for disse er svære at finde.

Karne ser frygt som en fjende der kan besejres som en hver anden, så derfor er hans tilbedere ofte at finde der hvor der er oddsene for succes er dårlige.

Mens mange ofte beder til ham om mod og sejr i kamp, er der enkeltpersoner, der kalder ham den "grusomme gud", og nogle går endda så langt som at kalde til ham som "morder guden."

Karne velsigner den stærkeste, den der fortjener at vinde og den som er villig til at satse mest for at opnå sit mål. Nogle af hans tilbedere mener dog ikke, at det med krig skal tages så bogstaveligt. De mener, det er et billede på livets prøvelser, og at Karnes lære er at man ikke skal give op, selvom livets udfordringer er hårde, men at man skal fortsætte med at kæmpe og være stolt af denne indre styrke.

Når han går på jorden tager han ofte skikkelse som en sortelver, selvom det også er set, han har taget menneskeform. Hans farver er sort og rød.

Han er allieret med Gorgonsul, selvom han foretrækker at beholde sine folk i livet, hvor de er nyttige for ham. Han bryder sig ikke om fredelskende guder som Sylvia og Zelkor.

Præsteskabet

Karnes præsteskab er alle steder meget struktureret og har et tydeligt rangsystem. Jo højere rang, jo mere indflydelse i templet. Blandt sortelverne og menneskerne finder man de største præsteskaber for Karne, selvom man blandt dværgene også finder nogle. Præsteskabet er kendt for sjældent (hvis nogensinde) at tale i mod krig. Det er også kendt viden, at der i forbindelse med mange Karnetempler findes et akademi, hvor der trænes krigere. Karnes præster og vogtere rejser ofte rundt for at tilbyde deres støtte og hjælp i kampen mod Lochkarn og hans uddøde, da de ser dette erhverv som særligt ærefuldt og udfordrende.

Præstens løfte

- "Jeg sværger at tjene Karne og hans sag, hvor end det bringer mig."
- "Jeg sværger at bringe Karnes ord til alle, som ønsker at lytte."
- "Jeg sværger at være Karne evigt tro, hvad end dette må koste mig."
- "Jeg sværger at bekæmpe Lochkarn, indtil døden tager mig, eller indtil Karnes uundgåelige sejr."

Vogterne af Karne

Disse kaldes Karnes Stridsmand. De dygtigste krigere, der søger Karnes templer for at tjene, ender oftest som hans vogtere, der beskytter hans helligdomme og templer. Karnes vogtere ender til tider som højtstående folk i hæere eller som de mest brugte beskyttere. En Karne vogter som sin livvagt er et godt valg. Karnes vogtere er gerne knyttet til det tempel, de begyndte deres tjeneste i. Dette kan altid kalde dem tilbage og kræve deres beskyttelse. Ellers beskytter de templerne og helligdommene, hvor de kommer frem.

Vogterens løfte

- "Jeg sværger at tjene Karne og hans sag, hvad end jeg må gennemgå for dette."
- "Jeg sværger at følge Karnes vej, hvor end det må lede mig."
- "Jeg sværger at vogte Karnes helligdomme, hvad end det må koste mig."
- "Jeg sværger at vise ære, styrke og udholdenhed i modgang og udfordring."

Templerne

Karne har mange templer i Talansar – især ud mod den østlige grænse, hvor krigen virkelig har raset. De findes også i den vestlige del, hvor man er plaget af pirater. Generelt finder man Karnes templer, hvor der er uro. Templerne er ofte robuste og minder mere om forter og fæstninger, bygget til at kunne holde til belejringer. Karnes tilbedere efterlader ofte små altre og mindsten ved særligt vigtige kampe og slagmarker for at markere en værdig kamp eller udfordring. Karne har sit hovedtempel i Herrfarne.

Tilbederne

Karnes tilbedere findes i flere afskygninger. Først og fremmest er der utroligt mange krigere og soldater, men også mange unge adelige og riddere beder til Karne for gunst til at vinde hæder og ære.

De som har levet et hårdt liv, finder også deres plads hos Karne, da det daglige liv også kan være en værdig udfordring. Og de personer som står i umulige situationer kalder ofte Karne til hjælp, da krigslykken ofte skinner på de som tør stå mod umulige odds.

Gudstjenesten

Gudstjenesten holdes oftest i Karnes templer eller på en slagmark, hvis dette er muligt.

Påkaldelsen:

Gudstjenesten indledes gerne med Karne påkaldes - ofte gennem simple ord som "Karne, Krigens og Kampens gud, jeg påkalder dig!". Et våben velsignet i Karnes navn bruges ofte som medie for påkaldelse. Lys tændes og brændes for at symbolisere Karnes flamme.

Indledningen:

Herefter tiltales menigheden og Karne. Der forklares kort, hvad denne gudstjeneste vil handle om.

Centrum:

Dette er selve gudstjenesten. Afholdes den tæt på eller i forbindelse med en højtid, tales der gerne om, hvad der sker denne højtid. Når ikke en højtid er nær, tales der nogle gange om begivenheder i området. Er der krig eller kamp? Går området gennem en masse prøvelser? Hvordan er de andre guders indflydelse i området? Nogle der lægger en dæmper på kampene? Spiller ondskaben ind i området? Er den mod os eller med os?

Velsignelsen:

Herpå kommer gudstjenestens velsignelse. Ofte beder præsten menigheden knæle eller bøje sig under denne.

Afslutning:

Gudstjenesten afsluttes gerne med præsten takker guden - ofte simpelt igen som "Vi takker dig, Krigens Herre, for din tilstedeværelse og din velsignelse." Gudstjenesten er nu slut. Præsten bruger nogle gange afslutningen til at informere om nogle ting, eller tage en snak med menigheden.

De hellige skrifter

Historien om elvernes fald.

Efter den store krig, hvor dragerne faldt, hvor helte blev født og krig blev til, skabes historien om sortelverne. De elvere der viste mod og vilje til at miste alt, og gjorde det. Om de der faldt i aske og rejste sig, stærkere end det de var før.

Efter mange års krig mod dragerne, var elvernes største krigere udpint, udsultede og på randen til undergang. Men på trods af tab af venner og familie, kæmpede disse helte for alle elvernes frihed. De kæmpede gennem blod og aske, og efter alt hvad de gennemgik, kunne dette ikke vaskes bort. Men de bar deres nye farve som et bevis på mod og styrke. Og efter deres endelige sejr mod dragerne, vendte de hjem.

De elvere som blev tilbage i deres skove, Sylvias elvere, forråbte deres brødre og søstre. De kastede de stolte krigere bort, fordi de så dem som forbandede. De så dem som korrupte og farlige, ja endda værre end dragerne. Og i deres dumhed og svaghed kastede de deres frelsere bort. Forviste dem, som havde ofret alt, de som havde betalt i blod, og de som havde kæmpet for retten til at leve.

I det øjeblik mistede elverne det der gjorde dem stærke. De mistede deres ære, og de ofrede deres egen fremtid. Men ud af asken af flammer og forræderi trådte Karne frem. I hans væld og pragt, hylådede han de helte dåder han havde set. Elverne faldt på knæ da han talte til dem med en stemme som torden.

"I, som har lidt, men blomstret, skal være mine udvalgte. I har kæmpet mod skæbnen, og vundet. I har gjort hvad I satte jer for og reddet jeres race. Men i har gjort mere end det, I har vist I har styrken og viljen til at overleve og I har vist i har ære. I har min velsignelse. "

Og med disse ord, trak han sit mægtige sværd og selve himlen brød i brand.

"Krig for krigen skyld, er en værdi skæbne at følge, men i skal have retfærdighed. Løft jeres våben. For i er krigere, og i skal være standhaftige, stærke og modige af hjerte. De der hverken tøver eller snubler, skal belønnes. Da skal I have Ære. Da skal jeres gerninger være husket i al evighed."

Og elverne rejste sig, stolte af deres hverv og farve, og sådan blev sortelverne til med Karnes velsignelse.

Karne ledte sortelverne hjem, men de blev endnu engang nægtet adgang. Karnes vrede mod den uret der var sket, kunne ikke stoppes med elvernes ord. Han gik

direkte mod det ældste træ i den ældste skov, Sylvias trone, og de der stod ham imod, blev til aske, og med et slag fra sit sværd kløvede han "Esok´limdul", Livets Træ.

Elverne så dette og gav efter for blindt raseri. De kastede sig over sortelverne, men var ingen modstand mod de kampvante sortelvere, som fejede dem bort som blade for vinden. Med Karnes velsigenelse tog sortelverne deres hjem tilbage, men Sylvias vrede ledte de andre elverskove imod dem. Gang på gang, slog sortelverne deres faldne brødre tilbage, men de følte ingen ære ved dette.

Sylvias elvere var svage, men ikke uden midler. De påkaldte Sylvias hellige velsignelser, og dragernes mægtige magi i et forsøg på at forvise sortelverne endnu engang. Og i det øjeblik sikrede de elvernes fald.

Lochkarn, guden af fordærv og chaos havde forudset denne konflikt. Af blodet af elverene, lyse og mørke, skabte han et nyt væsen. Hans første skabning, dæmonen.

Kampen elverne imellem syntes ligegyldig, og selv de 2 kæmpende guder måtte indstille deres tvekamp for at frelse elverne. Karne førte sine tro krigere mod dette nye mørke, et mørke der truede med at ligge verden øde.

Men i det lange løb var det kun Karne og Sylvia der kunne gøre en forskel. Sylvia skabte en barriere af helligt lys som ingen dæmon kunne krydse, mens Karne forsvarede hende fra mørket. I et desperat sats lagde Karne sig imellem et slag fra Lochkarn som ville have dræbt Sylvia, for at købe hende tid til at gøre barrieren færdig.

Med hendes barriere færdig forseglede de Lochkarn, i "Umbra", skygge verdenen, og med ham alle hans dæmoner.

Da Karne rejste sig, blødende flammer fra sit sår, sagde han til Sylvia.

"Dine elvere, skal leve. De skal leve med viden om at uden MINE krigere, ville de have faldet til mørke, ikke 1, men 2 gange. Vi vil gå, skabe vores eget uden hjælp fra Dig og dine. Jeg vil give jer muligheden til at vokse jer stærke, men uden min velsigenelse vil i falde. Mine krigere vil rejse sig, og med dem vil vi fordrive mørket. Og når den dag kommer, vil vi tage det der retmæssigt tilfalder os."